

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/78/2018
Identifikačné číslo spisu: 8017200498
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8017200498.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MUDr. Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, W.W. I., právne zastúpeného: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 24015-3/2017-BA z 19. mája 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. januára 2018, č.k. 6Sa/16/2017-69, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Veľkého senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Vs/3/2019 ohľadom právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 31. januára 2018, č.k. 6Sa/16/2017-69, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 24015-3/2017-BA z 19. mája 2017, ktorým podľa § 218 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Poprad č. 700-3080021816-GC09/16 z 5. augusta 2016, podľa ktorého žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie 31. júla 2006, ale až 30. júna 2008.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 3 písm. a) bod 2, § 5 písm. c), § 14 ods. 1 písm. b), § 15 ods. 1 písm. b), § 21 ods. 1 a ods. 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z. a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd poukázal na to, že z rozhodnutím Slovenskej lekárskej komory z 11. apríla 2006 bola žalobcovi vydaná licencia č. L1A/PO/0957/06 na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekárov v odbore chirurgia na dobu neurčitú podľa § 68 ods. 1 písm. a) zák. č. 578/2004 Z.z. Prešovský

samosprávny kraj rozhodnutím č. 1924/2006/OZ-JUR z 13. apríla 2006 žalobcovi k 31. júla 2006 zrušil rozhodnutie o povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom v zdravotníckom zariadení - ambulancii v odbore chirurgia. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného krajský súd ďalej zistil, že 4. augusta 2006 žalobca podal prvostupňovému správnenému orgánu Registračný list fyzickej osoby - odhlášku s dátumom zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby 31. júla 2006. Krajský súd mal za to, že zrušenie povolenia na prevádzkovanie ambulancie za účelom poskytovania zdravotnej starostlivosti Prešovským samosprávnym krajom neznamená, že došlo k zániku oprávnenia na vykonávanie samostatnej zdravotníckej praxe - licencie. Krajský súd mal za nesporné, že žalobca dosiahol za rok 2005 príjem z podnikania a inej samostatnej zárobkovej činnosti v sume 1 555 816,00 Sk a za rok 2006 v sume 1 318 412,00 Sk, t.j. dosiahol príjem vyšší ako bola stanovená zákonom stanovená suma na vznik a trvanie povinného sociálneho poistenia. V roku 2007 žalobca už nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. Ak teda žalobca bol do 30. júna kalendárneho roka preukázateľne držiteľom oprávnenia na výkon a prevádzkovanie zárobkovej činnosti (mal platnú licenciu na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v odbore chirurgia) a v roku 2006 mal príjem z podnikania z inej samostatnej zárobkovej činnosti vyšší ako bola zákonom stanovená suma na vznik a trvanie povinného sociálneho poistenia, t.j. vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 10 zák. č. 461/2003 Z.z., pričom v roku 2007 už nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb, to znamená, že nebol preukázaný jeho príjem ako samostatne zárobkovo činnnej osoby, prvostupňový správny orgán a žalovaná v súlade so zákonom a vecne správne ustálili, že u žalobcu zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie 30. júna 2008.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalobca z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

5. Právne posúdenie relevantné pre rozhodnutie danej veci riešil Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „veľký senát“) v uznesení z 30. apríla 2019, sp.zn. 1Vs/1/2019. V uvedenom uznesení Veľký senát odpovedal na nastolené otázky nasledovne cit.: „(...)

Odpoveď na 1. otázku - Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti zdravotníckych pracovníkoch stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov samostatná zdravotnícka prax je poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení, ktoré prevádzkuje iný poskytovateľ na základe povolenia alebo na inom mieste ako zdravotníckom zariadení, a preto licencia L1A nemá charakter oprávnenia na výkon činnosti predpokladaného v § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, keď sama o sebe nezakladá jej držiteľovi aj možnosť vykonávať licencovanú činnosť, ktorú môže vykonávať až na základe dohody /zmluvy/ s iným poskytovateľom.

Pojem samostatná zdravotnícka prax v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 578/2004 Z.z. vykonávaná na základe licencie L1A nie je možné bez ďalšieho stotožniť s pojmom samostatná zárobková činnosť v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. a pojem licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe s pojmom oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu pre účely sociálneho poistenia. Odpoveď na 2. otázku - Povinnosťou Sociálnej poisťovne pri rozhodovaní o vzniku alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia poistenca - lekára, v zmysle § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý v spojení s § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov je posudzovať príjmy poistenca - lekára osobitne vo vzťahu k licencií L1A a skúmať, či všetky príjmy vykázané v jeho daňovom priznaní v príslušnom zdaňovacom období sú aj príjmami lekára považovaného za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO) v zmysle § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z.

Odpoveď na 3. otázku - Konanie podľa § 178 ods. 1 písm. a) bod prvý zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov začaté z podnetu organizačnej zložky Sociálnej poisťovne v zmysle § 184 ods. 8 v spojení s § 185 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. nezbavuje Sociálnu poisťovňu povinnosti zabezpečiť účastníkovi konania ochranu jeho oprávnení, ktoré sú konkretizáciou základného práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, prípadne i

základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ktoré mu priznávajú aj medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.“

6. Senát „9S“ Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa so závermi vyjadrenými v rozhodnutí Veľkého senátu (1Vs/1/2019) nestotožnil a v právnej veci vedenej pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 (týkajúcej sa rovnakej problematiky), sa chce od záverov prijatých Veľkým senátom odchýliť, v dôsledku čoho 24. septembra 2019 uznesením z 23. septembra 2019, sp.zn. 9Sžsk/94/2018, postúpil túto právnu vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 466 ods. 3 SSP.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Nakoľko právna vec vedená pod sp.zn. 9Sžsk/94/2018 bola postúpená Veľkému senátu správneho kolégia tunajšieho súdu, pričom sa jedná o obdobnú právnu vec s právnou problematikou totožnou ako je vec žalobcu (vedená pod sp.zn. 7Sžsk/78/2018) predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalobcu, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP konanie v predmetnej veci prerušil z dôvodu, že na tunajšom súde prebieha konanie, v ktorom sa riešia otázky, ktoré môžu mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.